

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 754/2025
20.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Антељ, адвокат из ..., против туженог АД „Електропривреда Србије“ Београд из Београда, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2556/24 од 30.10.2024. године, у седници одржаној 20.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ се одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2556/24 од 30.10.2024. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2556/24 од 30.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 459/24 од 25.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништава одредбе члана 4 Анекса уговора о раду бр. .. од 04.02.2015. године у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.074 закљученог између Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог и тужиоца, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације, док је ставом другим изреке одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2556/24 од 30.10.2024. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 459/24 од 25.03.2024. године. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Према оцени Врховног суда, нема услова да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана, нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни за новим тумачењем права.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости одредбе члана 4 анекса Уговора о раду у делу којим се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла. Одлука која се ревизијом побија у складу је са судском праксом у предметима са истим правним основом, а тиче се примене одредбе члана 171. Закона о раду ("Службени гласник РС", број 24/05 ...113/17). Позивање ревидента на различите судске одлуке Апелационог суда у Београду донете у сличним правним ситуацијама није од утицаја, јер се начин одлучивања у тим поступцима разликује само у погледу начина на који је био опредељен тужбени захтев у сваком конкретном случају.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку и оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. Закона о парничном поступку ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужилац је 12.12.2021. године поднео тужбу ради утврђења ништавости анекса уговора о раду, а означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија туженог није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, а означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена ни по основу одредбе члана 403. став 3 ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**